

Asia T-193/04 R

Hans-Martin Tillack vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

Väliaikainen oikeussuoja – Hakemus välimienv määräämiseksi
ja täytäntöönpanon lykkäämiseksi

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys
15.10.2004 II - 3578

Määräyksen tiivistelmä

1. *Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Välimienv — Myöntämisedellytykset — Fumus boni juris — Kiireellisyys — Kumulatiivisuus — Kaikkien kysymyksessä olevien intressien vertailu*
(EY 242 ja EY 243 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)

2. *Oikeudenkäyntimenettely — Väliintulo — Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöt, joiden etua asian ratkaisu koskee — Etujärjestö, jonka tarkoituksena on puolustaa jäseniään — Tutkittavaksi ottaminen asioissa, joissa on kyse kyseisiin jäseniin vaikuttavista periaatteellisista kysymyksistä — Edellytykset*
(*Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toinen kohta ja 53 artiklan 1 kohta*)
3. *Väliaikainen oikeussuoja — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset — Pääasian tutkittavaksi ottaminen ei ole asian kannalta merkityksellinen — Rajat*
(*EY 242 ja EY 243 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta*)
4. *Kumoamiskanne — Kannekelpoiset toimet — Käsite — Toimet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia*
(*EY 230 artikla*)

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että väliitoimihakemuksessa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun väliitoimen myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täyttyvä yhtä aikaa, joten väliitoimihakemus on hylättävä, jos yksikin niistä jää täyttymättä. Väliitoimista päättävän tuomarin on myös tilanteen mukaan vertailtava esillä olevia intressejä.

asteen tuomioistuimeen saman perussäännön 53 artiklan 1 kohdan nojalla, etujärjestöt, joiden tarkoituksena on puolustaa jäseniään, hyväksytään väliintulijoiksi asioissa, joissa on kyse niiden jäseniin vaikuttavista periaatteellisista kysymyksistä. Etujärjestö voidaan erityisesti hyväksyä väliintulijaksi asiassa, jos se edustaa merkittävää määrää kyseisellä alalla toimivia yrityksiä, jos sen tarkoituksena on jäsentensä etujen puolustaminen, jos asiaan liittyy periaatteellisia kyseisen alan toimintaan vaikuttavia kysymyksiä ja jos tuomio tai väliintulomääräys voi vaikuttaa merkittävästi sen jäsenten etuihin.

(ks. 21 kohta)

2. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisen kohdan nojalla, jota sovelletaan ensimmäisen oikeus-

Järjestöjen väliintulo-oikeuden laajalla tulkinnalla on sitä paitsi tarkoitus pystyä paremmin pohtimaan asioiden taustaa ja samalla välttämään lukuisia yksittäisiä

väliintuloja, jotka vaarantaisivat oikeudenkäynnin tehokkuuden ja moitteettoman kulun.

Kansainvälinen ammattiyhdistysjärjestö, joka edustaa yli 500 000:ta jäsentä 109 valtiosta ja jonka tarkoituksena on toimittajien oikeuksien ja vapauksien turvaaminen ja vahvistaminen samoin kuin tiedonsaannin vapauden, tiedotusvälineiden vapauden ja lehdistön riippumattomuuden kunnioittaminen ja puolustaminen, täyttää edellä mainitut edellytykset, koska välitoimista päättävän tuomarin tämän käsiteltäväksi saatetuista kysymyksistä mahdollisesti tekemä ratkaisu voi vaikuttaa lehdistön lähdesuojan periaatteen soveltamisalaan.

(ks. 24, 25 ja 28—30 kohta)

3. Kysymystä kanteen tutkittavaksi ottamisesta pääasian tuomioistuimessa ei periaatteessa pidä tutkia välitoimimenne-lyssä, jottei vaikutettaisi ratkaisuun pääasian osalta. Kun on esitetty väite siitä, että välitoimihakemukseen liittyvän kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, saattaa kuitenkin osoittautua tarpeelliseksi selvittää, onko olemassa tiettyjä sellaisia seikkoja, joiden perusteella kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ilmeisesti täyttyvät.

(ks. 32 kohta)

4. EY 230 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.

(ks. 38 kohta)